

14 Οκτωβρίου Παρακλητικός Κανὼν Ἀγίου ΙΓΝΑΤΙΟΥ ἐπ. Μηθύμνης

**Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως ὁ ρμβ΄ (142) Ψαλμός καί τό Θεός
Κύριος μετά τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα τά Τροπάρια. Ἦχος δ΄. Ὁ
ὕψωθεις ἐν τῷ Σταυρῷ.**

Τῆς νήσου Λέσβου τὸ θεόφυτον ἄνθος, τὸν Ποιμενάρχην τοῦ
λαοῦ τῆς Μηθύμνης, Μονὰς Λειμῶνος πῆξαντα, Μυρσίνης σεπτὰς,
Ἱεράρχην θεορρήμονα, ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί, πάντιμον Ἱγνάτιον,
τοῦ Χριστοῦ Ἀρχιθύτην, τὴν θείαν μνήμην ἄγοντες αὐτοῦ, ὅτι ὡς
πρέσβυν, πρὸς Κύριον ἔχομεν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ
ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ
τοσούτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ
ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ· Σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ, ἐκ
παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν΄ (50) Ψαλμός.

**Εἶτα, ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Παῦσον καθ' ἡμῶν
πειρασμούς, θεῖε Πάτερ.**

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Παθῶν τὰς ἐφόδους καὶ πειρασμούς, τῶν σοὶ προστρεχόντων,
καὶ τιμώντων σε ἐν ᾧδαῖς, κατάπαυσον Πάτερ θεοφόρε, τῶν
Μηθυμναίων Ποιμὴν, Λέσβου καύχημα.

Ἀσκήσεως ἥστραψας βιοτῇ, τοῦ Εὐαγγελίου μεταδοὺς ῥήματα
Θεοῦ· διὸ ἡμῶν νοῦν ψυχὰς καρδίας, θεῖω φωτὶ ὧ Ἱγνάτιε αὐγάσον.

Ὑφέρπει δολίως ὁ πονηρός, εἰς βάθη κακίας, ἁμαρτίας τῇ
ἡδονῇ, κρημνίσαί με θέλων θεῖε Πάτερ, ἀλλὰ τῇ σῇ ἀντιλήψει
βοήθησον.

Θεοτοκίον.

Σοὺς Κόρη ἀξίωσον ὕμνητάς, Κεχαριτωμένη, ἀνυμνεῖν Σε
χρεωστικῶς, ἢ τέξασα Λόγον ἀπορρήτως, ταπεινοφρόνως τὸν βίον
πορεύεσθαι.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ὁ σοφὸς Ἱεράρχης, δοῦλος Χριστοῦ ἔνθεος, ὕμνοις μελιχροῖς
εὐφημείσθω, ὡς Τούτου ἄξιος, εὐσυμπαθὴς δὲ λαῶ, ἀναδειχθεὶς
κατὰ πάντα, ὁ πιστῶν σκοτόμαιναν, παύσας κηρύγματι.

Νικητὴς θεῖος ὥφθης, κατὰ σατὰν Ἄγιε, πάθη σαρκικὰ
τιθασεύσας, εὐχαῖς νηστείας τε, καὶ ἀγρυπνίαις πολλαῖς, ἐν
μετανοίᾳ διάγων· σὺ δ' ἡμῶν τὰ κύματα, χαλιναγώγησον.

Κακουργίας δαιμόνων, τῆς βδελυρᾶς λύτρωσαι, τοὺς σὲ
ἀνυμνοῦντας ἀσμένως Πάτερ Ἰγνάτιε, ὁ δοὺς ἀγάπην ἐχθροῖς, καὶ
τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν, ὡς Χριστοῦ Ἐπίσκοπος, θεοειδέστατος.

Θεοτοκίον.

Ἀειπάρθενε Μῆτερ, ἐξ οὐρανοῦ χάριτας, πέμψον τοῖς πιστῶς
Σὲ τιμῶσι, καὶ μακαρίζουσιν, ὡς εὐφροσύνης ἡμῶν, θείαν νεφέλην
καὶ σκέπην, τὴν ψυχὰς δροσίζουσαν, ἐκ παθῶν καύσωνος.

Κατάπεμψον, τὴν χάριν σου οὐρανόθεν, Ποιμὴν Μηθύμνης
ἐπὶ πάντας Ἰγνάτιε, τοὺς πόθῳ τιμῶντάς σε, ἰώμενος ἀσθενείας κατ'
ἅμφω.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν
χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Ἅγίων Θεοῦ, τὸν βίον ἐκμιμούμενος, Μηθύμνης λαοῦ,
Ἀρχιεράρχης γέγονας· διό σοι κραυγάζομεν· Ποιμενάρχα ἔνδοξε
τάχυνον, καὶ ἐκ κινδύνων ρῦσαι τοὺς πιστοὺς, ἐν ὕμνοις τὴν μνήμην
σου γεραίροντας.

Ὡδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Θεαρέστως ἐποίμανας, ποιμνην λογικὴν τοῦ Κυρίου Ὅσιε· διὸ πάντας πρὸς τὴν εὐκλειαν, τοῦ Θεοῦ ὁδήγησον πρεσβείαις σου.

Ἡ γενέτειρα νῆσός σου, χαίρεται λαμπρῶς ὧ σοφὲ Ἰγνάτιε, καὶ βοᾷ ἐγκαυχωμένη σοι· δὸς καμῖν σὴν χάριν ἣν ἀπέιληφας.

Μιμητάς σου ἀνάδειξον, ἐν τῇ σῇ ἀγάπῃ καὶ πίστει ἅπαντας, τοὺς τιμῶντάς σε Ἰγνάτιε, καὶ Θεοῦ καρδίαις πόθον φύτευσον.

Θεοτοκίον.

Ὡ Παντάνασσα δούλους Σου, τοὺς ὁμολογοῦντάς Σε καθαγίασον, Θεοτόκον καὶ ὑμνοῦντάς Σε, ἐν μελισταγέσι μελωδήμασι.

Ὡδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Νέκρωσον ἡμῶν, ἀμπλακήματα χαμαίζηλα, ὁ τῆς σαρκὸς μαράνας τὰς φθονεράς, ἐπαναστάσεις δαιμόνων, δ' ἐκτρέψας ἔνεδρα.

Πίστεως Χριστοῦ, ὥφθης σὺ κῆρυξ θεόπνευστε, ὑπὲρ Αὐτοῦ τῆς δόξης πάντα δούς· διὸ σὴν πίστιν, θερμὴν δὸς καμῖν Ἰγνάτιε.

Ἐλασον μακράν, ἀφ' ἡμῶν βελῶν τοξεύματα, τὰ ἰοβόλα Πάτερ ταῖς σαῖς λιταῖς, πρὸς τὸν Σωτῆρα, εἰρήνην ψυχαῖς δωρούμενος.

Θεοτοκίον.

Ἰθυνον ἡμᾶς, πρὸς λιμένα γαληνότατον, ὡς ὀλκὰς σωτηρίας οὔσα Ἀγνή, ἡ τὸν Σωτῆρα ἀσπύρως γαστρὶ κυήσασα.

Ὡδὴ στ΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ῥωννύμεθα, σαῖς εὐχαῖς πρὸς εὐσπλαγχνον, Ἱεράρχα θεηγόρε βοῶντες· ῥῦσαι παθῶν, τὰς ψυχὰς τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐκ βυθοῦ

ἀπωλείας ἀνάγαγε, ὅτι κεκτήμεθα θερμόν, πρὸς Θεόν σε μεσίτην σωτήριον.

Ἀνόρθωσον, ἐκ βοθύνου πτώσεων, τοὺς εἰς τούτου πειρασμοῖς πεπτωκότας, τοὺς μεγαλύνοντας ἄθλα σὺν μνήμῃ, καὶ θαυμασταῖς δωρεαῖς σου Ἰγνάτιε, καὶ πρὸς τὴν κτῆσιν ἀρετῶν, καὶ βελτίονα βίον κατεύθυνον.

Σαλπίσωμεν, πρὸς Χριστὸν ἐν ἅσμασι, προσευχῆς ἡμῶν αἰτήματα θεῖα, συνειδητῶ λογισμῶ μετανοίας, καὶ ἀρρύπτοις τοῖς χεῖλεσιν ἔχοντες, ὅτι καρδίαν καθάραν, ἔλεει ὁ Θεὸς ὡς εὐΐλατος.

Θεοτοκίον.

Μητρόθεε, Σὺ Θεὸν ἐκύησας, ὑπὲρ φύσιν ἐν γαστρί Σου ἀσπόρως, τέτοκας δέ, τὸν τοῦ σύμπαντος Κτίστην, καὶ Πλαστουργὸν τοῦ βροτείου φυράματος· Ὃν καθικέτευε ἀεὶ, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ αἰτοῦμέν Σου.

Κατάπεμψον, τὴν χάριν σου οὐρανόθεν, Ποιμὴν Μηθύμνης ἐπὶ πάντας Ἰγνάτιε, τοὺς πόθῳ τιμῶντάς σε, ἰώμενος ἀσθενείας κατ' ἄμφω.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. ᾠδὴ β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τὸν Ποιμενάρχην Μηθύμνης τιμήσωμεν, βλαστὸν Φαράγγων τὸν θεῖον Ἰγνάτιον, ἐν ὕμνοις πάντες τῷ τάφῳ προστρέχοντες, ὅτι στηρίζει πιστοὺς, βλύζων χάριτας, καὶ πρεσβεύει Κυρίου, δοῦναι ἔλεος.

Προκείμενον. *Οἱ Ἱερεῖς Σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί Σου ἀγαλλιάσονται.*

Στ. *Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ*

Εὐαγγέλιον Ἱεράρχου

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

**Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι. Στ. Ἐλέησόν
με, ὁ Θεός...**

Πάτερ ἱερώτατε, βλαστὲ καὶ θρέμμα τῆς Λέσβου, κτίτωρ
Μονῶν ἔνθεε, καὶ Μηθύμνης Πρόεδρε ὁ τῇ χάριτι, τοῦ Θεοῦ
εἴλκυσας, τοὺς σοὶ προσιόντας, καὶ ἐφώτισας τοῖς ῥήμασι, τοῦ
Εὐαγγελίου λαὸν γένους σου, τὸν ὑπόδουλον, σχολὴν τὴν
περιβόητον, τῆς Λειμωνιάδος δὲ ἱδρυσας, δὸς ἀεὶ ὑμνεῖν σε, καὶ
πρέσβευε ἀπαύστως πρὸς Χριστόν, τοῦ παρασχεῖν μέγα ἔλεος, πᾶσι
τοῖς τιμῶσί σε.

Ὦδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ὁ ὀλετὴρ ἀνθρώπων, ἐπολέμει σε Πάτερ τὴν καθ' ἐκάστην
σφοδρῶς, ἀλλὰ σὺ τῇ δυνάμει, Σταυροῦ ἔλασας τοῦτον, ἀπὸ σοῦ καὶ
τῶν τέκνων σου· διὸ βελίαρ ἡμᾶς, ἐκλύτρωσαι τῆς πλάνης.

Ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων, ὥς ταχὺς ἀντιλήπτωρ σπεῦσον
στηρίξαι ἡμᾶς, τῇ χάριτι Κυρίου, ἣν εἴληφας πλουσίως, ἀεὶ μέλπων
Ἰγνάτιε· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σὺ ἱατρεύεις πάθη, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων τῶν
προστρεχόντων πιστῶς, ἀσπάσασθαι εἰκόνα, τὴν φέρουσιν μορφὴν
σου, σὺν τῇ κάρᾳ σου ἔνδοξε, καὶ ἀνυμνούντων Θεόν, ἐν ὕμνοις
μελιρρύτοις.

Θεοτοκίον.

Θεὸν τεκοῦσα Μῆτερ, πρὸς ἡμᾶς ἀσθενοῦντας ἐν ἁμαρτίαις
ἐλθέ, ὥς ῥύστις καὶ μεσίτις, πρὸς τὸν μονογενῆ Σου, ὅπως Σαῖς
παρακλήσεσι, δῶ ἐγκλημάτων ὀφλήν, καὶ ἔλεος τὸ μέγα.

Ὦδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Ἐλεος θεῖον, τοῖς Σὲ Σωτὴρ προσκυνοῦσιν, Ὅν αἱ Τάξεις
Ἀγγέλων ὑμνοῦσι, δὸς τοῦ Ἰγνατίου, δεήσεσιν ἐνθέρμοις.

Ἵνα φωτίσεις, λαὸν ὑπόδουλον Πάτερ, σὺ Σχολάρχης ἐγένου γραμμάτων, νῦν δ' ἡμᾶς πρὸς φάος, ἄγαγε θείας δόξης.

Ἔσο μεσίτης, ἡμῶν πάντων ἐν ἡμέρᾳ, θείας δίκης Ἰγνάτιε μάκαρ, ἵνα σαῖς πρεσβείαις, κολάσεως ῥυσθῶμεν.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Κόρη, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ ἐλλίπης, δυσωπεῖν τὸν Σὸν τόκον ἀλήκτως, τῶν ὁμολογούντων, Σὲ ὡς Θεοῦ Μητέρα.

Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων, πρέσβευε θεόφρον, τῷ Χριστῷ ἱλασμόν δοῦναι τῶν ἁμαρτιῶν, ὡς παρρήσιαν μεγίστην, ἔχων Ἰγνάτιε.

Τῶν σὲ ἀνευφημούντων, βλάστημα τῆς Λέσβου, Ἀρχιερεῦ Ἐκκλησίας Σωτῆρος Θεοῦ, ἐν τῇ φρικτῇ ὥρᾳ δίκης, Κριτῇ μνημόνευσον.

Ἐχθρῶν ἐπαπειλούντων, σὴν ἁγιοτόκον, νῆσον ᾧ Πάτερ, κατασύντριψον τὴν ὀφρύν, καὶ τὰς αἵρέσεις ἀπέλασον, ἐκ τῆς ποίμνης σου.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθῆναι τοὺς Σοὺς δούλους, ἐξ ἁμαρτημάτων, καὶ πειρασμῶν ἐπιτηρείας δυσώπει Υἱόν, ἐκ Σοῦ τεχθέντα ἀφράστως Θεογεννήτρια.

Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν αἱμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον Σὲ μεγαλύνομεν.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν ἀδελφοί, τὸν βλαστὸν τῆς Λέσβου, Μηθυμναίων τὸν ὁδηγόν· χαίροις ἐκβοῶντες, λαμπρῶν Μονῶν δομῆτορ, Λειμῶνος καὶ Μυρσίνης, ἐν τῇ πατρίδι σου.

Γλύκανον καρδίας ἡμῶν καὶ νοῦν, Χριστοῦ δὸς εἰρήνην, καὶ
χαρὰν ταῖς ψυχαῖς σοφέ, ἄφεσιν πταισμάτων, ταπείνωσιν ἀγάπην,
φόβον Θεοῦ λιταῖς σου, πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον.

Γρᾶψον ἡμᾶς Σῶτερ βίβλω ζωῆς, αἰωνίου δόξης, καὶ ἐν δίκη
τῇ φοβερᾷ, ταῖς τοῦ Ἱεράρχου, πρεσβείαις Ἰγνατίου, ἀκατακρίτους
πάντας, πρόσδεξαι Εὐσπλαγχνε.

Ἰασαι τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς, τοῦ νοὸς τὴν ζάλην, καὶ τοῦ
σώματος ἐκτροπᾶς, τῶν σοφῆ ἐκ πόθου, σὲ ἐπικαλουμένων, ὡς
ιατῆρα πάντων, τῇ θεῖα χάριτι.

Ὁ ἐν βίῳ ὄπλον ἔχων Σταυρόν, ἐζωσμένος Πάτερ, ἐναντίον
τοῦ περνιστοῦ, τείχισον εὐχαῖς σου, περίζωσον ἰσχύϊ, ἡμᾶς φεύγειν
δαιμόνων, πάντα τὰ ἔνεδρα.

Ὑψωσον τὰς χεῖράς σου πρὸς Χριστόν, θεῖε Ἱεράρχα, ὑπὲρ
δούλων ἀμαρτωλῶν, τῶν ἐν μετανοίᾳ, πιστῶς διαγαγόντων, λαβεῖν
πταισμάτων λύσιν, καὶ μέγα ἔλεος.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου,
ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας
ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἀμαρτωλοί
προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. Μὴ ὀργισθῆς
ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ
νῦν ὡς εὐσπλαγχος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ
εἷ Θεός ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαός Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ
ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη
Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ
τῶν περιστάσεων, Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Κύριε ἐλέησον μ'

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Χαῖρε, Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ, ἅγιε Ποιμὴν Μηθυμναίων, σοφὲ Ἰγνάτιε, Λέσβου τὸ ἐκβλάστημα, καὶ θεῖον καύχημα, ἐκβοῶμεν τιμῶντές σου, τοὺς ἄθλους καὶ μνήμην, καὶ κατασπαζόμενοι, λειψάνων θήκας σεπτάς, κάραν σου εἰκόνα καὶ τάφον, ἐν Μοναῖς Λειμῶνος Μυρσίνης, καὶ Θεοῦ τοῖς οἴκοις πανσεβάσμιε.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σὲ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Διευχών...